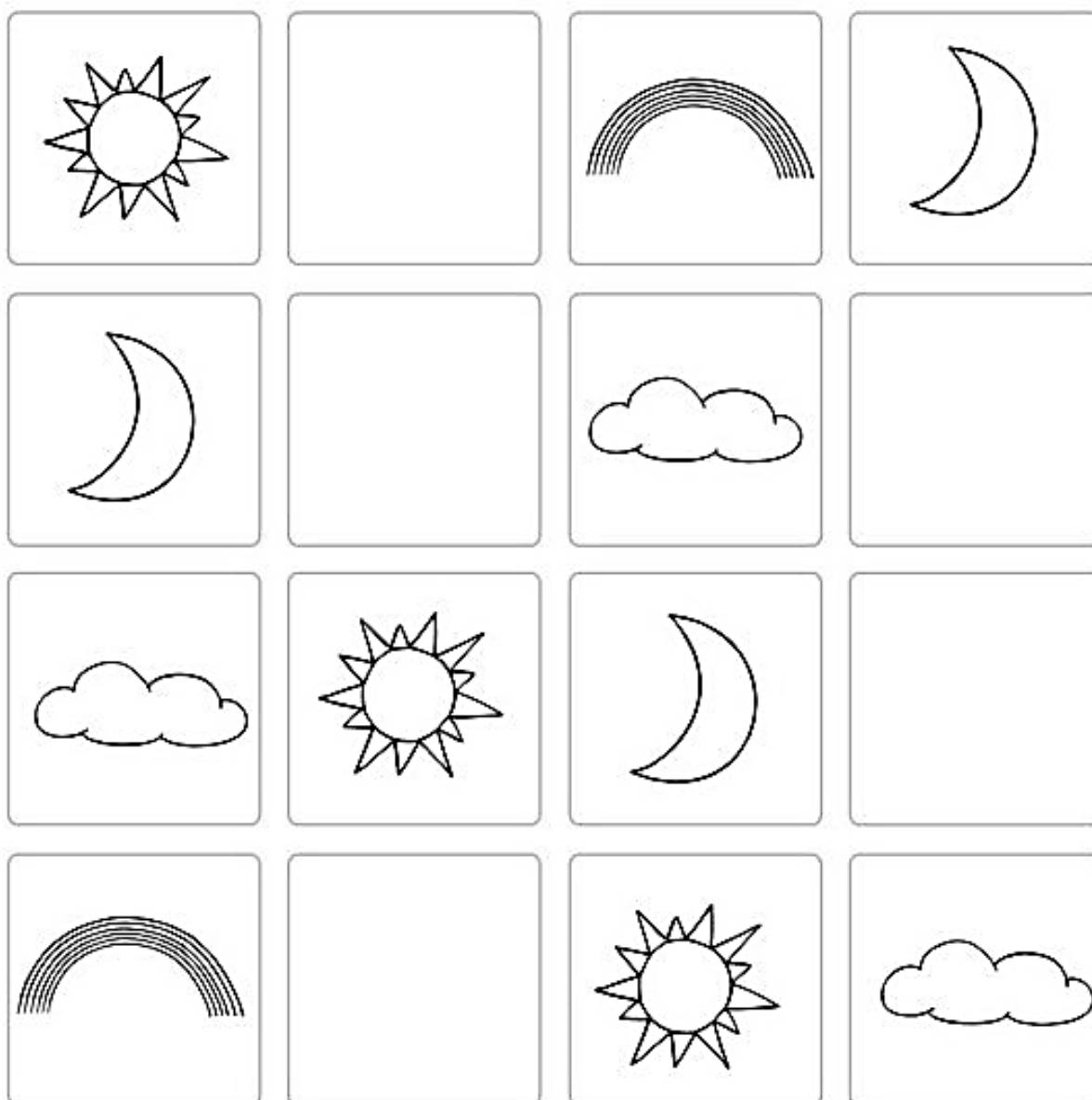

Nechte děti domalovat chybějící obrázek dle zadání. Vysvětlete (zopakujte) si pojmy sloupec a řada.

List si mohou děti vybarvit. Pracovní list doneste do školky.

OBRÁZKOVÉ SUDOKU - LEHKÉ

DOKRESLI OBRÁZKY TAK, ABY SE V ŽÁDNÉM SLOUPCI ANI ŘÁDKU ŽÁDNÝ OBRÁZEK NEOPAKOVAL.

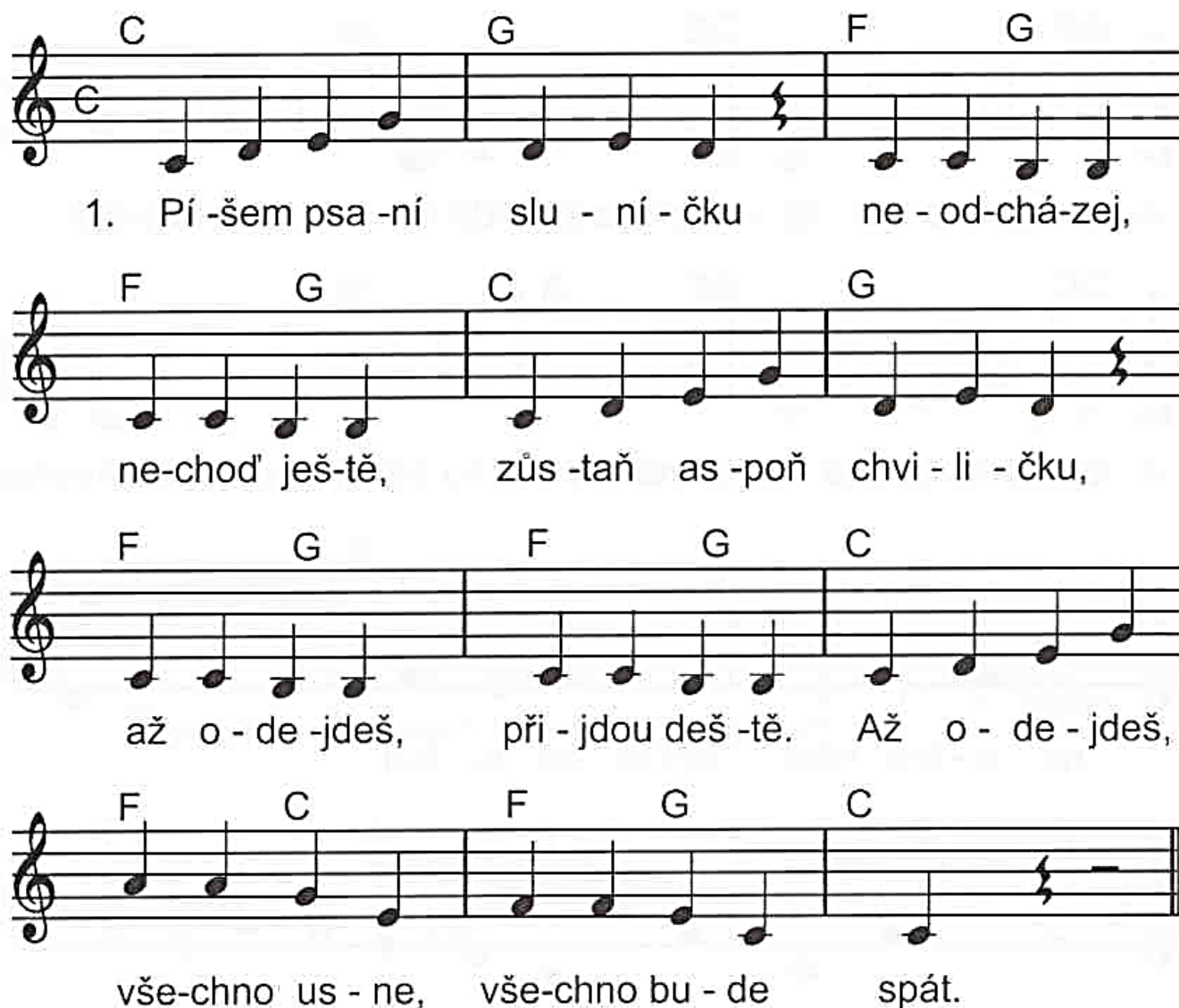

Jak se dostane Honzík pro deštník? Najdi mu cestu po kapičkách, které vybarvi.

Natrénуйте s dětmi písničku. Nejdříve přečtete celý text. Poté dětem předřikávejte po frázích. Zkuste pak předřikávat celé věty, zároveň říkejte s nimi. Zkuste třeba několikrát. Nakonec opakujte s dětmi celý text. Můžete zkusit, jestli dokáže dítě říci samo. Kdo zvládne, může s dětmi nacvičit i melodii, uče stejným způsobem jako text. Vyberte různá slova, zkoušejte trénovat počet slabik (podle tlesknutí), určovat první písmeno v různých slovech. Popovídejte si s dětmi o obsahu písničky. Vysvětlíte pojem „psaní“.

PSANÍ SLUNÍČKU

1. Pí - šem psa - ní slu - ní - čku ne - od - chá - zej,
ne - chod' ješ - tě, zůs - taň as - poň chvi - li - čku,
až o - de - jdeš, při - jdou deš - tě. Až o - de - jdeš,
vše - chno us - ne, vše - chno bu - de spát.

2. Mrknem občas na nebe,
bílo – šedé, šedo – bílé
a počkáme na tebe,
nic bez tebe není živé.
My ti nikam neutečeme, nemusíš se bát.

Nechejte děti vystříhat pexeso, zahrajte si s nimi, popovídejte si o pojmech na obrázcích.

SNĚŽENÍ

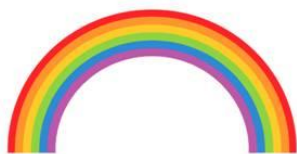
ZATAŽENO

BOUŘKA

PRŠÍ

DUHA

JASNO

POLOJASNO

VÍTR

SNĚŽENÍ

ZATAŽENO

BOUŘKA

PRŠÍ

DUHA

JASNO

POLOJASNO

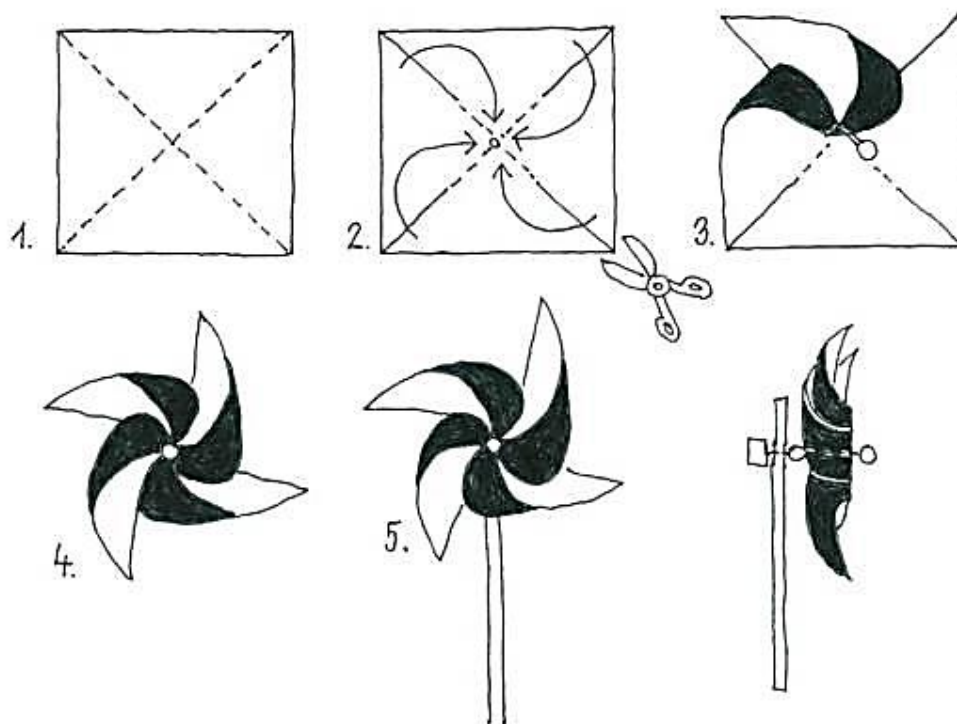

VÍTR

Složte si s dětmi větrník z papíru. Můžete složit dle vaší fantazie, děti si mohou udělat duhový, barevný nebo s vlastními obrázky. Důležité je, aby fungoval. S dětmi si pak vyzkoušejte, jak funguje vítr, trénujte správné dýchání a foukání. Větrník doneste do školky.

Návody přikládáme, spoustu najdete např. na youtube.com

<https://www.youtube.com/watch?v=5AK3fKEafCg>

Přečtete dětem pohádku, popovídejte si s dětmi o obsahu. Zkuste děti pohádku nechat převyprávět.

JAK SLUNCE MALOVALO DUHU

Jednoho dne se slunce rozhlíželo po světě a pochvalovalo si: „Na světě je tak krásně! Kolik je všude různých barev. Na květinách, na stromech, ale i na domech, na autech, na oblečení lidí. Také zvířata jsou různě zbarvená. Lední medvěd je bílý, slon šedý, opice má hnědý kožíšek. Papoušek má na sobě hned více barev najednou. Jeho pířka jsou červená, modrá, zelená, někdy i černá. A tito papoušci mají žlutou barvu. Jsou vlastně stejně žlutí, jako já.“ Paprsky sluníčka posvítily na chameleóna. „Ty jsi také krásně zbarvený,“ řeklo sluníčko chameleónovi, který měl na své kůži střídavě zelenou a béžovou barvu. „To jsem rád, že se ti líbím, sluníčko,“ řekl chameleón, a v tu chvíli už nebyl zelený a béžový, ale šedý, modrý a místy i růžový. „Jak jsi to udělal?“ ptalo se sluníčko chameleóna. „U nás, chameleónů, je to zkrátka tak zařízené. Můžeme měnit barvy. Já bych mohl mít místy i žlutou a oranžovou barvu.“ „To je krása,“ pomyslelo si sluníčko, „tohle já neumím. Já se jediné někdy zbarvím do červena, když vycházím, nebo zapadám.“ Sluníčko mělo od chvíle, kdy mluvilo s chameleónem, velikou chuť pohrát si s barvami a rozhodlo se, že něco zkusí. Nejdříve jeho paprsky posvítily na rozvlněnou vodní hladinu, která se rozzářila tak, jako by byla ze samých malých zrcádek. Pak sluníčko nasvítlo okraje některých bílých obláčků tak, že se třpytily, jako by byly ze zlata. A nakonec, ještě než sluníčko zapadlo, ozářilo svými slunečními paprsky nebe tak zvláště, že bylo v místě, kde slunko zapadalo, červené. Lidé se dívali na oblohu a volali: „Podívejte se, to je krása. Na obloze jsou červánky.“ Sluníčku se hra s barvami zalíbila. Usmyslelo si, že hned ráno bude ve hře s barvami pokračovat. Jenže ráno byla obloha plná mraků a sluníčku se dlouho nedařilo mezi mraky prodrat. Po chvíli začalo pršet. Sluníčko chvíli počkalo, aby rostliny dostaly dost vláhy, a pak zavolalo na velký, černý mrak. „Hej, mraku, prosím, posuň se o kousek dál. Vždyť už dost dešťových kapek z tebe dopadlo na zem. Udělej tedy kousek místa, ať mohu na zem svítit.“ Ale mrak neudělal vůbec nic a dešťové kapky dopadaly na zem dál. Sluníčko se zamračilo a svými paprsky zkusilo velký, černý mrak odstrčit o kousek dál. Nešlo to. Sluníčko se ale nedalo a znovu, vší silou zkusilo posunout mrak s deštěm o kousek dál. Konečně se to sluníčku podařilo, prodralo se ven a začalo svítit. Dešťové kapky, na které dopadly sluneční paprsky, se rozzářily nádhernými barvami. Jako by malíř štětcem namaloval na oblohu velikánský pestrobarevný oblouk, ve kterém jedna barva přecházela do druhé. Byla tam červená barva, pak oranžová, žlutá, zelená, modrá, a dokonce i fialová.

Natrénуйте s dětmi básničku, obrázek draka si mohou děti vybarvit dle své vlastní fantazie.

Pouštění draka (Jiří Žáček)

Draku, ty jsi vážně drak?

- Hudry, hudry, je to tak!

A máš zuby dračí?

- Mám dva-to mi stačí!

A co těmi zuby jíš?

- Princezen mám plnou spíž!

Ach ty lháři – každý to ví, že jsi jenom papírový!

